

РЕШЕНИЕ

№ 1854

гр. София, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 06.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **10259** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 393, ал. 2 от Закона за съдебната власт, вр. Глава осма от Закона за министерството на вътрешните работи.

Делото е образувано по жалба, вх. № 39601/04.11.2022 г. от адвокат – пълномощник на Р. К. А., против издадената от началник Сектор „Охрана сгради“, Регионална дирекция „Охрана“ – С., при Главна дирекция „Охрана“ ЗАПОВЕД № 3-1000/26.10.2022 г., с която на жалбоподателя – младши инспектор - сътрудник по охраната I степен в Сектор „Охрана сгради“ е наложено дисциплинарно наказание „порицание“, за срок от една година.

Оспорвация не се явява. Представяван е от упълномощения адвокат, който: поддържа жалбата; отбелязва, че в представената от ответника административна преписка липсват определени документи и изисква представянето им; не ангажира доказателства; претендира възстановяване на разноски за водене на делото, съгласно списък.

Ответникът не се явява, не е представяван и не е заявил становище, като не изпълнява и дадените му от Съда с протоколно определение от 23.01.2023 г. указания за допълване на административната преписка, вкл. за изпълнение задължението по чл. 170, ал. 1 АПК.

Доказателствата, представени от ответника (административната преписка), приобщени по делото без оспорване, дават основание на Съда да приеме следното, по същество.

Поводът за налагане на дисциплинарното наказание е подадена от Ю. В. У. жалба, с рег. № 9488/29.09.2022 г., който на 12.09.2022 г. е посетил (направил опит да посети) административната сграда на МП в г. р С., на [улица]. Ответникът, за да наложи наказанието изрично се позовава и обсъжда данни (кадри) от видеозапис, от системата за видеонаблюдение. В проведеното на 06.03.2023 г. открито съдебно заседание Съдът прегледа представения от ответника компакт – диск и съответно описва съдържанието му в протокола, като установи и описва следното.

Представеният от ответника Д. съдържа три отделни файла. Първият файл, с име „12_09_22_13_10_23 (2)“ съдържа запис от 12.09.2022 г., с начален час 14:03:00 и край – 14:04 часа. В процесната, оспорвана заповед обаче, описанието на фактическата обстановка започва от час 14:08.

От съдържанието на видеозаписа от втория поред файл с име „12_09_22_13_10_23 (3)“ с начален час 14:07:57 и край – 14:08:20 часа се вижда, че: един гражданин, който очевидно е Ю. У., е застанал на входната за помещението и обърнат надясно, леко приведен напред спори разгорещено, вероятно със споменатата в заповедта мл. инспектор С. Н. Д., която обаче не се вижда на записа; Ю. У. очевидно пречи на група от петима други граждани да напуснат сградата; от дясно, пред бюро седи униформен служител, който (според описанието в заповедта) очевидно е жалбоподателят Р. К. А.; след около десет секунди от началото на записа един от гражданите, облечен с дънково яке леко избутва пречещия на входа и успява да излезе; останалите четирима граждани остават вътре; около 4-5 секунди след това се вижда, как униформеният служител става от бюрото, насочва се към пречещия на входа и го избутва с две ръце навън, като повдига сгънат в коляното десния си крак. От записа не се установява несъмнено, дали повдигнатият крак на униформения служител осъществява контакт с отстранения гражданин, т.е., дали го ритва.

Третият запис с име „12_09_22_13_10_23 (4)“ е с начален час 14:13:00 и край – 14:14:00. Вижда се, че жалбоподателят Р. К. А., при затворена за влизане входна врата стои непосредствено пред нея, а вътре, вляво от него с гръб е застанал Ю. У., който гледа към А., а той му показва висящия на шията бадж, очевидно представляващ служебна карта; след това У. напуска помещението, излизайки извън сградата; непосредствено преди У. да напусне, леко избутан с две ръце от А., влиза едно лице от женски пол, което минава покрай А. и ровейки в чантата си се насочва вдясно, вероятно към бюрото, на което седи мл. инспектор С. Н. Д.; на записа не се виждат други лица да влизат в сградата, докато жалбоподателят А. стои с лице към входа.

Според текста на обжалваната Заповед № 3-1000/26.10.2022 г. (л. 9 от делото), която е представена от жалбоподателя (ответникът не е приложил същата) дисциплинарнонаказващият орган е приел да са извършени от Р. К. А. две отделни дисциплинарни нарушения, квалифицирани съответно по чл. 200, ал. 1, т. 11, предл. първо и по т. 12 ЗМВР.

Първото дисциплинарно обвинение е мотивирано със следните твърдения и заключения (цитат): „посредством системата за видеонаблюдение е видно, че същия не е изпълнил служебните си задължения по точка 3 от Раздел III на от утвърдените „Правила за изпълнение на служебните задължения на дежурния сътрудник по охраната на пост № 3, “Вход за служители и граждани” в административна сграда на Министерство на правосъдието....., във връзка с чл. 8 от Раздел II на Заповед № ЛС-04-495 от 20.10.2022г. на министъра на правосъдието, с която са утвърдени „Правила за вътрешния ред, пропускателния режим и сигурността в сградите и

обектите на съдебната власт“. Тази констатация е обвързана с данни от видеозапис, а именно: „от видеозаписа с период от време от 13:31 часа във връзка с постъпилата жалба се вижда също, че в периода от 13:56 часа до 13:59 часа младши инспектор Р. А. се намира непосредствено пред външната входна врата на сградата и за това време в сградата влизат общо 7 лица, като никое от тях не е проверено от него за наличие на общоопасни предмети. От видеозаписа се вижда още, че в 14.03 часа младши инспектор А. е седнал на стол зад бюро във файето до металдетекторната рамка и не извършва проверка на лице от женски пол за наличие на общоопасни предмети, което минава до него през металдетекторната рамка и влиза в сградата. От видеозаписа се вижда още, че същото се случва и в 14:05 часа, като стоейки седнал на стол зад бюрото, младши инспектор А. не извършва проверка на влезлите две лица от женски пол и едно лице от мъжки и в 14:06 часа две лица от женски пол.

Второто дисциплинарно обвинение е мотивирано със следните констатации: „от видеозаписа с период от време от 13:31 часа до 14:58 часа се вижда, че младши инспектор Р. А. два пъти използва физическа сила - веднъж в 14:08 часа като избутва навън с две ръце и удар с коляно жалбоподателя Ю. У., и втори път в 14:13 часа - като го хваща за ръката и с избутване с две ръце отзад върху гърба му го извежда навън, като употребата на физическа сила не е отразена в изготвената от него докладна записка с рег. № 11524 от 13.09.2022 г. по описа на РД „Охрана-С.“. В своята докладна записка младши инспектор Р. К. А. посочва, че на 12.09.2022 г. към 14:00 часа на пост № 3 „Вход за служители и граждани“ влязло лицето Ю. В. У., който започнал да се държи неуважително и грубо, да разпорежда кой да влиза и кой не. Младши инспектор Р. А. му е разпоредил да напусне сградата и да освободи входа, където е бил застанал, възпрепятствайки достъпа до сградата. След няколко отказа на господин У. да изпълни разпореждането му, младши инспектор А. се е обадил на 01 РУ-СДВР за съдействие. Отзовалият се екип на охранителна полиция е съставил предупредителен протокол по ЗМВР на лицето Ю. У.. В докладната записка младши инспектор А. не е упоменал да е използвал физическа сила или помощни средства“. Дисциплинарното обвинение в формулирано така: „от видеозаписа може да се направи заключение, че младши инспектор А. не се стремил по никакъв начин да избягва в поведението си конфликтни ситуации, а при възникването на такава не е предприел необходимите действия да я преустанови, което е нарушение на чл. 30, ал.1 о Глава втора, Раздел I на Етичен кодекс за поведение на държавните служители от Главна дирекция „Охрана“ и Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към министъра на правосъдието, което е дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР, за което се налага дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от 6 месеца до 1 година“.

В жалбата срещу заповедта за налагане на дисциплинарното наказание са изложени доводи за материална и процесуална незаконосъобразност: неизяснена фактическа обстановка; недоказаност на дисциплинарните обвинения; нарушение на чл. 206, ал. 1 ЗМВР; неосигуряване на възможност за участие в дисциплинарното производство; незапознаване заповедта на министъра на МП, с която са утвърдени „Правила за вътрешния ред, пропускателния режим и сигурността на сградите и обектите на съдебната власт“, както и с „Правила за изпълнение на служебните задължения на дежурния сътрудник по охрана на Пост № 3“. Писмената защита от адвокатата е в същия смисъл.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че жалбата е процесуално

допустима, за да бъде разгледана по същество.

Жалбата е основателна.

Предвид описаните факти и обстоятелства, доказателствата и възраженията на жалбоподателя, Съдът дължи да отговори на въпросите: доказва ли ответникът виновно извършване от страна на младши инспектор - сътрудник по охраната I степен Р. К. А. вменените му нарушения на служебната дисциплина; материално и процесуално законосъобразно ли е ангажираната дисциплинарната отговорност.

Видовете дисциплинарни нарушения, представляващи нарушения на служебната дисциплина са дефинирани с разпоредбата на чл. 194, ал. 2 ЗМВР. На жалбоподателя, по същество са вменени нарушения по т.т. 1, 2 от ал. 2 на чл. 194, но това не е изрично посочено в оспорената заповед. Квалификацията на нарушенията препраща директно към разпоредбата на чл. 200, ал. 1 (т.т. 11, 12) ЗМВР, с която са регламентирани конкретните деяния, за извършването на които се налага дисциплинарното наказание „порицание“. Непрецизното формулиране на дисциплинарните обвинения само по себе си представлява съществено процесуално нарушение, което ограничава правото на санкционирания служител да разбере тези обвинения и да организира защитата си.

По първото дисциплинарно обвинение.

Каза се по – горе, че първото обвинение е обвързано с данни от видеозапис, от който се виждало, че „в периода от 13:56 часа до 13:59 часа младши инспектор Р. А. се намира непосредствено пред външната входна врата на сградата и за това време в сградата влизат общо 7 лица, като никое от тях не е проверено от него за наличие на общоопасни предмети; в 14.03 часа младши инспектор А. е седнал на стол зад бюро във фойето до металдетекторната рамка и не извършва проверка на лице от женски пол...., което минава до него през металдетекторната рамка и влиза в сградата; същото се случва и в 14:05 часа, като стоейки седнал на стол зад бюрото, младши инспектор А. не извършва проверка на влезлите две лица от женски пол и едно лице от мъжки и в 14:06 часа две лица от женски пол“. С други думи, описани са събития с начален час 13, 56, до 13, 59 часа; от 14. 03 часа, до 14, 06 часа, но според съдържанието на представения CD записите са с начало 14, 03 часа и до 14, 13 часа, т.е. – няма записи за времето от 13:56 часа до 13:59 часа. Именно с този часови интервал (13:56 -13:59) ответникът е мотивирал твърдението си, че „младши инспектор Р. А. се намира непосредствено пред външната входна врата на сградата и за това време в сградата влизат общо 7 лица, като никое от тях не е проверено от него за наличие на общоопасни предмети“. С оглед на това, обвинението за пропуснати седем лица се явява недоказано. Недоказано е първото обвинение и в частта за неизвършена в 14.03 часа „проверка на лице от женски пол...., което минава до него през металдетекторната рамка и влиза в сградата“. Действително на записа се вижда лице от женски пол, което, преди да премине през поставената до бюрото на А. металдетекторната рамка представя документ на служителя отсреща – С. Н., която вероятно е извършила нужната проверка. В тази връзка ответникът не сочи конкретно в заповедта, каква проверка е дължал да извърши и А. от своя страна, поради което и тази част от обвинението Съдът приема за недоказана. Недоказана е и частта от обвинението за непроверени в 14, 05 часа и в 14, 06 часа лица, понеже в предоставените видеофайлове за тези интервали от време липсват записи.

По второто дисциплинарно обвинение.

Както стана ясно от възпроизведените по – горе текстове от заповедта, второто дисциплинарно нарушение е свързано с твърдение за използвана срещу Ю. В. У.

физическа сила, като обвинението не е за неправомерно употребена физическа сила, а за това, че А.: не е отразил в докладна записка, рег. № 11524 от 13.09.2022 г. този факт, както и че „не се стремил по никакъв начин да избягва в поведението си конфликтни ситуации, а при възникването на такава не е предприел необходимите действия да я преустанови. Това фактическо бездействие е квалифицирано като нарушение по чл. 30, ал. 1 от Глава втора, Раздел I на Етичен кодекс за поведение на държавните служители от ГД „Охрана“. Разпоредбата е с текст: „държавният служител се стреми да избягва в поведението си: 1) конфликтни ситуации, а при възникването им цели да ги преустанови, като запази спокойствие и контролира поведението си“. За да стане ясно обаче, защо дисциплинарнонаказващият орган е приел, че с бездействието си Р. А. не е положил усилия да избегне конфликтни ситуации с Ю. У., а при възникването им не е имал за цел да ги преустанови, респ. – не е запазил спокойствие и контролира поведението си, дължи да изложи и опише конкретно, кое поведение на служителя не съответства на изискването по чл. 30, ал. 1 от Етичния кодекс. Описание в този смисъл липсва в заповедта и това съставлява съществено нарушаване на изискването за мотивираност на заповедта – арг. чл. 210, ал. 1 ЗМВР. Освен това, от видеозаписите си установява с категоричност укоримо поведение (действия) от страна на Ю. У., който нееднократно и сравнително продължително води словесен спор с младши – инспектор С. Д., стоейки на входа/изхода и пречейки на останалите граждани. Вижда се още, че А. се е намесил, за да защити колегата си и да освободи пространството на вратата. В. по делото липсват данни младши – инспектор С. Д. да е дала обяснения за случая и това обстоятелство също обосновава извод за недоказаност на обвинението по чл. 30, ал. 1 от Етичния кодекс, че А. не е положил усилия да избегне конфликтни ситуации с Ю. У..

Разпоредбата на чл. 208 ЗМВР допуска да не бъде издавана изрично заповед за образуване на дисциплинарно производство, когато се касае за нарушение по чл. 200 с.з. В случая очевидно такова производство е било проведено, но ответникът, освен приетия като веществено доказателство CD не представи доказателства: кой дисциплинарно разследващ орган е извършил проверката и обобщил ли е в отделен документ резултатите от нея; бил ли е изслушан жалбоподателят А. в хода на дисциплинарното производство, респ. – дадена ли му е възможност да се защити; осигурил ли е дисциплинарнонаказващият орган (чл. 206, ал. 1 ЗМВР) възможност на А., преди да му наложи дисциплинарното наказание да го изслуша или да приеме писмените му обяснения. В тази връзка няма данни А. изобщо да е депозирал писмени обяснения и/или да е бил уведомен (поканен) от началника Сектор „Охрана сгради“ за изслушване.

В заключение, предвид изложените мотиви, издадената от началник Сектор „Охрана сгради“, Регионална дирекция „Охрана“ – С., при Главна дирекция „Охрана“ Заповед № 3-1000/26.10.2022 г. представлява незаконосъобразен индивидуален административен акт и подлежи на отмяна.

Този изход на спора определя като принципно основателна (чл. 143, ал. 1 АПК) претенцията на жалбоподателя за възстановяване разноските му водене на делото – държавна такса и адвокатско възнаграждение. В представените от адвокат Н. Г. доказателства за получено адвокатско възнаграждение и в списъка по чл. 80 ГПК Съдът открива обаче несъответствия. На л. 13 от делото е представено пълномощно от 01.11.2022 г., в което е записано, че: а) е договорено възнаграждение, както следва: 600 лева за запознаване с материалите и изготвяне на писмени бележки; по 200 лева за

процесуално представителство пред Съда, за всяко съдебно заседание; б) Р. К. А. е заплатил в брой 800 лева. Заедно със списъка по чл. 80 ГПК адвокатът е представил същия договор, както и Разписка за получен хонорар, но по адм. дело № 1708/2022 г., по описа на АССГ, 62 състав, удостоверяваща получена на 19.05.2022 г. сума от 700 лева. Настоящият съдебен състав естествено не може да кредитира последната разписка, като доказателство за това, че Р. А. е заплатил на адвоката възнаграждение за процесуално представителство по настоящото адм. дело № 10259/2022 г. на 19.05.2022 г., защото: в разписката е посочено друго дело; датата 19.05.2022 г., която е посочена като дата, на която Р. А. е заплатил 700 лева предхожда значително датата 26.10.2022 г., на която е издадена оспорваната по настоящото дело Заповед № 3-1000/26.10.2022 г. За установено и доказано Съдът приема, че жалбоподателят Р. А. е заплатил на адвокат Н. Г., за процесуално представителство по настоящото адм. дело № 10259/2022 г. сумата от 800 лева, така както е отразено в пълномощното от 01.11.2022 г. Водим от изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 143, ал. 1 АПК, чл. 211, изр. трето ЗМВР, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата, вх. № 39601/04.11.2022 г. от адвокат – пълномощник на Р. К. А. издадената от началник Сектор „Охрана сгради“, Регионална дирекция „Охрана“ – С., при Главна дирекция „Охрана“ ЗАПОВЕД № 3-1000/26.10.2022 г.

ОСЪЖДА МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО да възстанови на Р. К. А. – ЕГН: [ЕГН] разноските за водене на делото и възнаграждението за адвокат, в размер на общо 810 лв. (осемстотин и десет лева).

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: